

REPUBLIKA
SLOVENIJA
VIŠJE
DELOVNO
IN SOCIALNO
SODIŠČE

VDS sodba Pdp 100/2006

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore

ECLI: ECLI:SI:VDSS:2006:VDS.PDP.100.2006

Evidenčna številka: VDS03890

Datum odločbe: 09.11.2006

Področje: delovno pravo

Institut: *izredna odpoved*

Zveza: ZDR člen 111, 111/1, 111/1-2, 111, 111/1, 111/1-2.

Jedro

Izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi delavcu, ker se na poziv delodajalca ni zglasil na delo v času, ko je tekel postopek pred sodiščem in še ni bilo pravnomočno odločeno o transformaciji pogodbe o zaposlitvi za določen čas v nedoločen čas, je nezakonita. Ker je tožniku na podlagi prejšnje *odpovedi* pogodbe o zaposlitvi delovno razmerje prenehalo, tožnik v času od prenehanja delovnega razmerja do pravnomočne odločitve sodišča nima nobenih obveznosti in jih zato tudi ne more kršiti.

Izrek

Pritožbi tožeče stranke se ugodi in se izpodbijana sodba sodišča spremeni tako, da se spremenjena glasi :

"1. Ugotovi se, da je *izredna odpoved* pogodbe o zaposlitvi tožene stranke I.K. z dne 9.9.2005, nezakonita.

2. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške postopka v znesku 110.715,00 SIT z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 15.12.2005 do plačila v 8 dneh pod izvršbo."

Tožena stranka je dolžna povrniti tožniku stroške pritožbe v znesku 50.325,00 SIT z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 9.11.2006, v 8 dneh pod izvršbo.

Obrazložitev

Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo zavrnilo zahtevek tožnika za ugotovitev nezakonitosti izredne *odpovedi* pogodbe o zaposlitvi z dne 9.9.2005. Sklenilo je, da stranki trpita vsaka svoje stroške postopka.

Zoper sodbo se pritožuje tožnik iz pritožbenih razlogov zmotne uporabe materialnega prava in posledično zmotne ugotovitve dejanskega stanja. Navaja, da bi bila dolžnost tožene stranke pozvati tožnika nazaj na delo podana šele s pravnomočno sodbo v zadevi, ki se vodi pod opr. št. Pd XXX/XXXX. Ker ugotovitev o obstoju delovnega razmerja za nedoločen čas še ni pravnomočna, delovno razmerje ne obstaja. Zato tožena stranka ni mogla izredno *odpovedati* pogodbe o zaposlitvi, ker se tožnik ni odzval pozivu na delo. Posledično tožnik tudi ni mogel storiti očitanih kršitev. S sodbo Delovnega sodišča niso nastali pravni učinki, zato je zmoten zaključek sodišča prve stopnje, da je *izredna odpoved* zakonita. Predlaga, da pritožbeno sodišče pritožbi ugodi in sodbo sodišča prve stopnje spremeni tako, da tožbenemu zahtevku v celoti ugodi in odloči o stroških postopka oz. podrejeno, da razveljavi sodbo in zadevo vrne v novo sojenje sodišču prve stopnje. Priglaša pritožbene stroške.

Pritožba je utemeljena.

Pritožbeno sodišče je preizkusilo izpodbijano sodbo v mejah pritožbenih razlogov, pri čemer je na podlagi 2. odst. 350. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP, Ur. l. RS, št. 26/99 s spremembami) po uradni dolžnosti pazilo na absolutne bistvene kršitve določb pravnega postopka, našete v tej določbi ter na pravilno uporabo materialnega prava.

Predmet spora v konkretni zadevi je presoja zakonitosti izredne *odpovedi* pogodbe o zaposlitvi z dne 9.9.2005, ki jo je tožena stranka utemeljila s tem, da je tožnik naklepoma oz. iz hude malomarnosti huje kršil pogodbene ali druge obveznosti iz delovnega razmerja, ker je od dne 29.8.2005 neupravičeno izostal z dela. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da tožnikov izostanek ni bil opravičen, saj se je bil po pozivu tožene stranke, ki je temeljil na 3. točki izreka sodbe Delovnega sodišča, dolžan javiti na delo in pričeti z opravljanjem dela. Ker je tožnik neopravičeno izostal, je sodišče prve stopnje presodilo, da je tožena stranka podala zakonito izredno *odpoved* pogodbe o zaposlitvi.

Pritožbeno sodišče se s takšnim pravnim zaključkom sodišča prve stopnje ne strinja. S sodbo Delovnega sodišča (priloga A4) je bilo ugotovljeno, da je bila pogodba o zaposlitvi za določen čas za delovno mesto ročni brusilec III, ki jo je dne 11.11.2003 tožena stranka sklenila s tožnikom, sklenjena v nasprotju z zakonom. Posledično je sodišče prve stopnje ugotovilo, da je bila dne 11.11.2003 sklenjena pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas, toženi stranki pa je bilo v 3. točki izreka citirane sodbe naloženo, da v paricijskem roku 8 dni pozove tožnika nazaj na delo, ki ga je opravljal po pogodbi o zaposlitvi z dne 11.11.2003. Tožena stranka je ravnala skladno z izrekom sodbe in s pozivom z dne 25.8.2005 (priloga B2) tožnika tudi pozvala na delo, dne 29.8.2005 pa je zoper citirano sodbo vložila pritožbo v 15-dnevnem pritožbenem roku (priloga A5). Pritožba zoper sodbo ima suspenzivni učinek, kar pomeni, da zadrži njeno izvršitev.

S pozivom tožnika nazaj na delo je tožena stranka skušala zmanjšati škodo tožnika, ki je na ta način imel možnost pričeti z delom. Ne glede na navedeno in dejstvo, da je bil v obravnavanem primeru paricijski rok krajši od roka za vložitev pravnega sredstva, sodba Delovnega sodišča zaradi vložene pritožbe ni postala pravnomočna. Po določbi 1. odstavka 319. člena ZPP sodba, ki se ne more več izpodbijati s pritožbo, postane pravnomočna, kolikor je v njej odločeno o zahtevku tožbe ali nasprotni tožbe. Pravnomočnost je

dvojna - formalna in materialna. Prva pomeni neizpodbojnost izreka sodbe, materialna pravnomočnost pa se nanaša na vsebino, ki je razvidna iz izreka sodbe. Vežanost strank in sodišča na vsebino izreka sodbe nastopi torej, ko izpodbijana sodba postane pravnomočna.

Tožena stranka je sicer tožnika pozvala v roku 8 dni nazaj na delo, vendar materialna pravnomočnost sodbe Delovnega sodišča, v kateri je bilo ugotovljeno, da je bila pogodba o zaposlitvi sklenjena za nedoločen čas, še ni nastopila, saj je še vedno tekkel sodni postopek v zvezi z vloženo pritožbo tožene stranke. Zato tožniku tudi ni mogoče očitati, da je bil neupravičeno odsoten z dela. Do pravnomočnosti sodbe namreč še vedno velja, da je tožniku delovno razmerje pri toženi stranki prenehalo z dnem 22.6.2004, torej po izteku pogodbeno dogovorjenega časa po pogodbi o zaposlitvi z dne 15.3.2004. Ker delovno razmerje v času podane izredne *odpovedi* pogodbe o zaposlitvi ni obstajalo, je *izredna odpoved* tožene stranke nezakonita.

V skladu s 4. točko 1. odstavka 358. člena ZPP je zato pritožbeno sodišče ugodilo tožbenemu zahtevku in spremenilo izpodbijano sodbo tako, da je tožbenemu zahtevku ugodilo.

Tožeči stranki pripadajo tudi stroški postopka pred sodiščem prve stopnje in pritožbeni stroški skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi. V skladu s tarifno številko 15 Odvetniške tarife (OT, Ur. l. RS, št. 67/2003) pripada tožeči stranki 300 točk za vložitev tožbe, 225 točk za pripravljeno vlogo, 300 točk za zastopanje na prvem naroku za glavno obravnavo, torej 825 točk, kar skupaj z izdatki za stranko v pavšalnem znesku 2% in z obračunom DDV ter upoštevajoč vrednost odvetniške točke (110,00 SIT) znaša 110.715,00 SIT. Tožeči stranki ne pripadajo stroški urnine (7. člen OT) za prvi narok za glavno obravnavo, ki je trajal 20 minut (10.40 - 11.00). Pritožbeni stroški (375 točk z upoštevanjem 2% iz naslova izdatkov ter z obračunom DDV) znašajo 50.325,00 SIT.

Datum zadnje spremembe: 23.08.2009